

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi

GENEL MERKEZİ

Başmusaşip s.10/2 Cağaloğlu İstanbul

T Ü R K İ Y E
EKONOMİK VE TOPLUMSAL
TARİH VAKFI

22 Haziran 1975

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz, Partinin Beşiktaş İlçe Kongresinde, yaptığı konuşmada "son olaylar yerli egemen sömürücü güçlerin emperyalizme nasıl da kopmaz bağlarla bağlı olduğunu göstermiştir" demiş, MC iktidarının politikasını eleştirerek TSİP'in militarizme karşı olduğunu belirtmiş, Türkiye halkının çıkarlarının dünyanın sosyalist, demokratik ve tüm anti-emperyalist ülkeleriyle yakın ilişkiyi gerektirdiğini söylemiştir.

TSİP Genel Başkanı Kaçmaz'ın silah ambargosuyla ilgili MC'nin tutumu hakkında özetle şunları söylemiştir:

"Daha iktidara gelmeden önce MC'yi oluşturan partilerin yerli egemen sınıfların en gerici, en şoven ve emperyalizme en fazla bağımlı kesimlerinin bir ittifakı olduğunu Partimiz ilk gündemleri tesbit edip açıklamıştır. Son gelişmeler bu teşhisin ne kadar yerinde olduğunu birkez daha göstermiştir. Özellikle "Amerikanca" olarak bilinen partilerden ve liderlerden oluşan MC iktidarı, ABD'nin Kıbrıs sorusunda birtakım denge hesapları ile ve NATO'nun güneydoğu kanadını onarmak amacıyla Türkiyeye silah sevkinin durdurulması karşısında hayli zor durumda kalmıştır. MC iktidarının ve temsil ettiği çıkar çevrelerinin ABD ile görünüşte bile olsa arayı bozmak istemeyecekleri açıktır. Ama öte yandan şovenist çevrelerin baskısı ve şovenist-milliyetçi sızma sloganlarla şartlandırılmış geniş yığınların Kıbrıs konusundaki tutumları MC iktidarını "sandıklı" amaçlarla ABD'nin isteklerine kayıtsız şartsız teslim olmana zorlamaktadır. Böylece MC iktidarı ABD'nin emirlerine kayıtsız şartsız uymakla, Amerikanın isteklerine karşı hiç olmazsa direnir gözükmek açmazı içinde bocalayıp durmaktadır. MC bu açmaz içinde Avrupa emperyalistlerine yaklaşıp ABD ile arasını bulmasını istemek veya ABD'den boşalacak yeri ABT'ye ikram etmek için canhıraş çağrılar yapmaktadır.

Türkiye-ABD ilişkilerinin ve anlaşmalarının gözden geçirilmesi için ABD'ye bildirim yapıldığı günlerde Batı Alman Dışişleri Bakanının New York'dan Türkiyeye gelmesi bir rastlantı değildir. Bütün bu olup bitenler yerli hakim güçlerin yabancı ve yerli sömürü çıkarları adına ülkemizi ne denli bağımlı kılmış olduklarının yeni kanıtlarıdır. Böyle olunca da çıkar çevrelerini temsil eden bir iktidarın, Demirel'in deyişiyle, kendisine en fazla "ihtiyaç duyan" emperyalist güce "muhtaç olarak" onun kuyruğuna takılması kaçınılmaz olmaktadır. MC iktidarı bağımsız bir dışpolitika izlemiyor diye hayıflanmak aslında eşyanın tabiatına aykırı bir dilekte bulunmaktır.

Öte yandan emperyalizm de MC iktidarında kendi garantisini kalıcı görmemekte, MC'ye istikbali olmayan, yıpranmış ve günün şartlarının bile gerisinde kalmış bir sömürge kesimin sözcüsü olarak görmektedir. Nitekim Federal Almanya Dışişleri Bakanı ile yaptığı görüşmeden sonra CHP başkanı görüşmenin güncel değil de uzun vadeli Türkiye-Almanya ilişkileri ve işbirliği konusunda yapıldığını belirtmiştir. Böylece ABT emperyalizminin başını çeken ülkenin Türkiye'deki tercihinin "sosyal demokrasi" olduğu bir kez daha kanıtlanmıştır. Bu kanıt aynı zamanda CHP'nin iktidara geldiği zaman izleyeceği bağımlılık politikasının ana doğrultusunu gösterir.

İşçi sınıfımızın bağımsız politikası topluma ağırlığını koymadıkça, iktidara yön vermedikçe emperyalizmden bağımsız bir politika izlenmesine imkân yoktur.